मदिराक्षि मदाननार्पितं मधु पीत्वा रस सर्गः ८
वत्कथं नु मे। अनुपास्यसि वाष्पदूषितं परलोको
पनतं जलाञ्जलिम् ॥ ६९ ॥ विभवेपि सति त्वया
विना सुखमेतावदजस्य गण्यतां। अहृतस्यविलो
भनान्तरै र्मम सर्व्वेविषयास्त्वदाश्रयाः ॥ ७० ॥

मदिराक्षीति। नु वितर्के हे मदिराक्षि माद्यत्याभ्यामिति मदिरे अक्षिणी नेत्रे यस्यास्तत्सम्बुद्धौ मम आननेन मुखेनार्पितं रसवत् रसयुक्तं मधुमद्यं पीत्वा परलोके उपनतं प्राप्तं मे मम वाष्पेणाश्रुणा दूषितं तप्तं जलाञ्जलिं जलयुक्तमञ्जलिङ्करसंपुटं मृतोद्देशेनदीयमानं त्वं कथमनुपास्यसि ॥ ६९ ॥ विभवइति। विभवे ऐश्वर्य्ये सत्यपि त्वया विना अजस्यैतावत् सुखं गण्यतां ज्ञायतां यत्त्वया सह भुक्तं न ततोन्यदित्यर्थः किं॰ अजस्य अन्यैर्विषयैरहृतस्यानाकृष्टस्य मम सर्वेविषयास्त्वदाश्रयाः त्वं प्रधानं येषां ते त्वां विना न किञ्चिद्रोचत इत्यर्थः ॥ ७० ॥